

má hleděti rekursní soud z úřadu, třebaže stížnost jest podána osobou, neoprávněnou ke stížnosti. Že tu jest vada podle § 184 druhý odstavec ex. ř., o tom nelze pochybovati. Podle § 184 druhý odstavec ex. ř. může býti odpor proti příklepu opřen o to, že vyhlášení dražebního stání nebylo uveřejněno způsobem ustanoveným v zákoně. To se tvrdí v rekursu a odůvodňuje se tím, že nebylo dbáno ustanovení posledního odstavce § 171, že dražební stání má býti vyhlášeno způsobem v místě obvyklým v obci, v níž jest nemovitost prodávána dražbou. Jak zjištěno zprávou obce S. ze dne 16. dubna 1931 a jak sdělil obecní úřad v S. dopisem ze dne 1. května 1931, byla vyhláška vyvěšena sice v obci S., nikoliv však v osadě Ž. Politická obec S. pozůstává ze dvou osad, z osady S. a z osady Ž., S. měly podle úředního seznamu podle statistiky v roce 1920 227 obyvatelů a Ž. měly 83 obyvatelů. Podle zprávy obecního úřadu v S. uveřejňují se vyhlášky zpravidla vyvěšením i v osadě S. i v osadě Ž. V souzeném případě jde o nemovitost, která jest v Ž. Vyhláška se měla tudíž podle § 171 poslední odstavec uveřejniti též v Ž. způsobem obvyklým, to se, jak zjištěno, nestalo a jest ospravedlněna výtka, že tu jest vada podle § 184 druhý odstavec, ex. ř.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu vydražitelů.

D ů v o d y:

Dovolací rekurenti snaží se jen dovésti, že se vyhlášení dražebního ediktu ve smyslu § 171 ex. ř. stalo v obci S., k níž náleží osada Ž., způsobem v místě obvyklým a že stačilo, že byl edikt řádně vyvěšen v obci samé. Jiný rekursní důvod neuplatňují a navrhuji změnu napadeného usnesení v ten smysl, že se usnesení exekučního soudu o příklepu ponechává v platnosti. Než konaným šetřením, jež provedeno bylo z příkazu nejvyššího soudu, jmenovitě pak zprávou okresního úřadu v T. bylo zjištěno, že se veřejné vyhlášky, zvláště pak ty, jež se týkají osady Ž., uveřejňují obvykle i v obci S. i v osadě Ž. na místě k tomu určeném. Jest tedy tento způsob uveřejnění vyhlášek považovati za způsob v místě obvyklý ve smyslu § 171 ex. ř., na čemž nic nemění skutečnost, že se snad v tom kterém případě, ať již z jakýchkoli důvodů, tohoto způsobu nedbalo. Protože tento způsob v souzeném případě zachován nebyl, nebylo lze dovolacímu rekursu vyhověti.

Čís. 11035.

Knihovní poznámka prozatímního opatření záповědí zciziti, zatížení nebo zastavení nemovitost ve smyslu § 382 čís. 6 ex. ř. působí jen ve prospěch ohrožené strany, která si záповěď vymohla, a to i proti jejímu odpůrci, i proti tomu, kdo nabyt nemovitosti proti zákazu, ale nepůsobí ve prospěch třetí osoby, která chce vésti exekuci na nemovitost pro pohledávku za zcizitelem nemovitosti, jakoby zcizení nebylo nastalo.

(Rozh. ze dne 23. září 1931, R II 280/31.)

Na nemovitost manželů H-ových bylo povoleno ve prospěch Antonína S-a prozatímní opatření zákazem zcizení nemovitosti. Nemovitosti nabyli napotom manželé K-ovi. Na základě exekučního titulu proti manželům H-ovým navrhla Anna Š-ová povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva. Soud první stolice exekuci povolil. K rekursu manželů K-ových rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Stěžovatelé, kteří byli vlastníky nemovitosti, na níž napadeným usnesením bylo vloženo nucené právo zástavní pro vykonatelnou pohledávku, přiznávají, že jejich právo vlastnické bylo vloženo po poznámce zákazu zcizení, tvrdí však, že přes to neměla na základě exekučního titulu proti dřívějším majitelům, manželům H-ovým, býti povolena exekuce, protože v době podání návrhu již byli vlastníky nemovitosti stěžovatelé, nikoliv dlužníci, jak předpokládá § 87 ex. ř. S tímto názorem stížnosti jest souhlasiti. Zákaz zcizení podle § 382 čís. 6 ex. ř. má sice podle § 384 třetí odstavec ex. ř. určitý věcný účinek, že totiž dobrovolné zcizení, přičící se poznamenanému zákazu, může se státi bezúčinným i proti třetím osobám, které nemovitosti nabyly zakázaným zcizením, takže tyto osoby se staly vkladem práva vlastnického jen podmíněně majiteli, z toho však nelze ještě souditi, že by na základě exekučního titulu, znějícího proti dřívějším majitelům, mohla býti vedena exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitost, která jim podle knihovního stavu již nepatří. Taková exekuce odporuje výslovnému ustanovení § 87 ex. ř., podle něhož tato exekuce jest přípustná jen na nemovitosti, patřící dlužníkům. Prvý soud neměl tudíž povoliti žádanou exekuci na nemovitost, která byla v rozhodné době již knihovně připsána stěžovatelům.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o knihovní poznámku prozatímního opatření zápočtu zciziti, zatížení nebo zastavení nemovitost ve smyslu § 382 čís. 6 ex. ř. Tato poznámka má podle § 384 třetí odstavec ex. ř. ten účinek, že se dobrovolné zcizení nemovitosti proti zákazu stane proti ohrožené straně účinným jen, bude-li její nárok na nemovitost právoplatně zamítnut. Z toho jest zřejmo, že zápočet působí jen ve prospěch ohrožené strany, která si zápočet vymohla, a to i proti jejímu odpůrci, i proti tomu, kdo nabyl nemovitosti proti zákazu, ale nepůsobí ve prospěch třetí osoby, která chce vésti exekuci na nemovitost pro pohledávku za zcizitelem nemovitosti, jakoby zcizení nebylo nastalo. V souzeném případě bylo povoleno prozatímní opatření ve prospěch Antonína S-a, nikoli pro vymáhající věřitelku, takže se ho tato nemůže dovolávati. Napadené rozhodnutí rekursního soudu je správné; a to nejen podle § 87 ex. ř., nýbrž i podle § 88 druhý odstavec ex. ř. a § 21 knih. zák.